

Драгослав Дедовић

ИЗА БЛОКА

златне осамдесете

никако да се сетиш зашто си био очајан
златних осамдесетих унаоколо
синови пролетера са урођеним даром за
охолост синови одбеглих капетана
незграпни као коале са трегерицама
у смешном покушају да изгледају као
зајевани панкери

онда сви ти типови пуни хладног беса
обесна омладина на рођенданима пева Лили Марлен
док сељачка деца по радним акцијама
још увек урлају уз десетерачке корачнице

у босанском велеграду девојке никако
да ускладе част и пожуду јер
част је уз петинг
најбоља контрацепција

усамљен за шанком чекао си
да та деценија прође као казна

нешто је говорило да још нисте стварни
дато вам је да се пронађете

далеко од тог места
и нико се неће пробудити
пре првог пуцња

ефекат лептира

иза су перони без шина а испред
стаклене тајкунске куле
Брегини хитови из прошлог века
бесконачна трака са клозетског звучника

дани у себи носе обећање мраза
сунце понире иза трафике
подбуло лице и кофер на
четири точка пун књига

ко си ти у овом граду
несуђени урођеник насукан на пропутовању
или тек одраз у ветробрану
аутобуса што стиже из Власотинца

стисни усне да не би
запевушио рефрен
од тога може да страда
неко јако далек

Бетовен у Голубинцима

кочија се споро котрља
коњске копите би могле да послуже
као такт за очајну песму
у овој магли фали обоа
Срем није место на које би смели
да прогнају плавокосог анђела
по имену Жанет

пред Шлосом се гусне мрак
иза завесе види обрис виолине
њено тело љубио је толико пута
у бунилу између клавирских фантазија

зашто је дошао кад нема снаге да
пређе пет корака слеђеним блатом
и удари алком о храстова врата
кочијашу вели да окрене ка Пазови
а овај цокне језиком па процеди
уз смешни словенски нагласак
wie der Herr wünscht

нико га не чека под прозором
племкиње удате за капетана
ту више нема девојчице коју је волео
у Бечу може да тврди
био је на крају света

век и по касније у комшилуку
дете налакћено на прозорску даску
обложену сјајним папиром
покушава да га дозове
али он ништа не чује кроз
маглу кроз време он је
умро глув

ругобни Јерусалим

паланка с вечери замирише на гар
лишће затрпава тротоарске рупе
људи одевени у лажњаке седе
пред улазом и меркају жене
пред њима канистер пива
продавнице раде до касно у ноћ
једна кућа доле низ улицу
урушава се сама у себе
а преко пута зубар реновира вилу
по шведским стандардима
ово је тренутак без наде за поезију
али као да већ пуко именовање
постојању ових ликова из краја
упумпава нешто смисла

зачин је жал хроничара због
траљависти призора због
очитог одсуства сваког склада

али чудесна је мисао да ће и
ови људи и ово вече после
армагедона сведочити
о раздирућој чежњи за
мрвом лепоте

тако балканска паланка
трома од михољског лета
буде твој ругобни Јерусалим твој
лепи завичај

винарачка

стрњишта једу винограде
изнад побережја два орла цртају осмице
по прозирној плавети

крај атарског пута из трулог кауча вири федер
на њему гуштер сања да је астронаут

у његовом репу има више бесмртности
него у светим књигама

дивља јабука неће више процветати
шипурак ће остати необран до децембра

пролазници остављају своја знамења
пластичну боцу амстела шут
згужвану кутију лаки страјка
поцепану корпицу за бебу

геометрија је утеха:
бразде на суседном брду

можда ће неко
избавити и ове чокоте од
леске и чкаља

од биљног кошмара од
одсуства људског

ТЕГЛИЦА

песму је заслужила жена која риба наранџе
погнута над судопером мисли своје мисли
њене надланице старе брже од лица
руке које волиш рибају наранџе

у овој земљи не расту лоптаста сунца
ово је дом чађи завичај магле

у обреду који поправља свет
по рецепту са *youtuba*
жена струже јарку кору наранџе
увезене из хананске земље
и одваја месо од коштица

једног пролећа далеко од ње
отворићеш теглицу
да покусаш љубав, брижност, муку
сав нектар давно мртвог дана

Страхињића Бана

човек у наручју носи
стону лампу као чиваву
и плесним кораком избегава баре
одвод подригује воду

жица између две бандере
без иједне птице
на њој под фаровима
светлуца низ капљица

рушевна кућа запарложена башта
давни живот кисне без крова
на дну улице од Суве планине
црnilо надире у град

ту си и ти на улазу број четири
евидентичар у јануарско предвечерје

има ли вечерас наде за промочени свет?
улицом названом по витезу
који прашта неопростиво
промичу болничка кола

плавкаста ротација учини да
комшијино лице на читуљи
оживи

Сварогово буђење

биће сунчан дан после кишног викенда
пиљарица ће сламнатом метлом скупљати
пикавце са степеница на ђубравник
људи у похабаној одећи чекаће пред банкама
у салону лепоте жене ће мачије ширити прсте
да осуше лак на ноктима

сасвим је могуће
ни ти нећеш знати
да је то тај дан

можда подбуло лице облака изнад Авале
или варница лудила у оку просјакиње
можда крезаво циганче крај пијачне ограде
које прстима у картонску кутију непогрешиво укуцава
танда-ра-та, танда-ра-та, танда-ра-та
а можда баш ништа од тога

и хоће ти и неће дати да наслутиш
из каквог се ништавила буди Сварог
да твој свет претвори у кошмар

кифла

црно мастило разлива се по индигу –
грана кестена нагриза небо у сутон
нешто наранџасто сипи са латерне
данас си био сведок чуда:

матори виолиниста дели кифлу са
гитаристом у кожној јакни
трошна виолина и лажни фендер
мирују на жардињери

обојица ћутке жваћу
на степеницама дома здравља
поред њих промичу плахе очи
подупрте маскама

пред први сан сетиш се кифле и
старачких пега на руци што је ломи кажеш себи
баш та је нада невидљива расејана по свету
само успори, само отвори очи

иза блока

приградска пијаца:
кошава листа новине
подбула позната фаца
и овде за врат дише
шта год председник зине
под тезгом пише

сред брезине крошње
кесе висе
као маторе мошње
на бандери на читуљи
лик је насмејан налик хуљи
биће – од неке драгости

напрсли облак: градске опиљке
залива нешто милости
светло дотиче и сечива и ожиљке
па сунце стане
у око убице у око девице
у плићак твога ока
пре него јаросно потоне
иза блока